

Ἐπαυσα πλέον τοῦ νὰ ἀντιλέγω καὶ διὰ νὰ δώσω ἄλλην τροπὴν εἰς τὴν συνδιάλεξίν μας, τῷ ἔκαμα τὴν πρότασιν νὰ ἀναγνώσωμεν ὁμοῦ, ὅπως καὶ ἄλλοτε, ποίημά τι.

Ἐπ' ὀλίγον ἐτήρησεν ὁ Πουνίνος σιγὴν.

— Καὶ τί λοιπὸν ν' ἀναγνώσωμεν . . . ἀρχαιότερόν τινα ποιητὴν; μὲ ἠρώτησε κατόπιν.

— Ἀς ἀναγνώσωμεν καλλιτέρον, ἕνα ἀπὸ τοὺς νεωτέρους.

— Νεώτερον; ὑπέλαβεν ὁ φίλος μου δυσπίστως.

— Ἀς δοκιμάσωμεν ἔργον τι τοῦ Πούσκιν, εἶπον.

Εἶχον εἰς τὸν νοῦν μου ἀκριβῶς τοὺς „Ἀθιγγάνους“, περὶ ὧν εἶχέ μοι ὁμιλήσει ὁ Ταρχώφ. Ἐν αὐτοῖς εὕρισκεται καὶ ἄσμά τι περὶ ἐνὸς γέροντος. Ὁ Πουνίνος κατ' ἀρχὰς ἐδυστρόπει, ἀλλ' ἐπὶ τέλους τὸν ἐτοποθέτησα, διὰ νὰ ἀκούῃ καλλίτερα, ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ καὶ ἤρχισα τὴν ἀνάγνωσιν . . .

Εἶχομεν φθάσει εἰς τὸ μέρος, ἔπου ὁ λόγος περὶ τοῦ „γέροντος, φοβεροῦ ἀνθρώπου“.

Ὁ Πουνίνος ἠκροάσθη τὴν στροφὴν ἄχρι τέλους καὶ — αἰφνης ἀνεπήδησε βιαίως ὑψηλὰ.

— Δὲν μπορῶ πλέον! ἐφώνησε λίαν καὶ παραδόξως ἐξηρεθισμένος. Συγγνώμην, ἀλλὰ δὲν μπορῶ ν' ἀκούσω περισσότερον αὐτὸν τὸν συγγραφέα. Εἶνε ἀνήθικος σατυρογράφος, ψεύστης . . . μὲ κάμνει ἄνω κάτω! Δὲν μπορῶ πλέον! Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ συντομεύσω τὴν σημερινήν μου ἐπίσκεψιν.

Προεπάθησα νὰ τὸν κρατήσω, ἀλλὰ μετὰ ἡλιθίου τινὸς καὶ πεφοβισμένου πείσματος ἐπέμεινεν εἰς τὸν σκοπὸν του. Πολλὰκις ἐπανελάβην, ὅτι ἦτο τεταραγμένος καὶ ἔπρεπε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἀέρα, τὰ δὲ χεῖλη του ἐλαφρῶς ἔτρεμον, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐκ προθέσεως ἀπέφευγον νὰ συναντήσωσι τοὺς ἰδικούς μου — ὡς ἂν ἐγὼ νὰ τὸν εἶχον προσβάλει. Τέλος τὸν ἀφῆκα ν' ἀπέλθῃ.

Μετ' ὀλίγον ἐξῆλθον καὶ ἐγὼ τῆς οἰκίας μου πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ταρχώφ.

(ἔπεται συνέχεια.)

ΒΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

(τέλος).

62.

Ὅσον πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ἐπιζητῇς τὴν μοναξίαν, ἄλλο τόσον ὀφείλεις νὰ μὴ ἀποφεύγῃς τὰς συναναστροφάς. Διότι ζῆς διὰ νὰ ἦσαι μετὰξὺ ἀνθρώπων.

63.

Ἐν πάσῃ συναναστροφῇ προσπάθει νὰ καταστῇς ἀγαπητός, μὴ ἐπιδιώκῃς ὅμως ἐν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα.

64.

Ἀπόφευγε τὸ χαρτοπαίγιον ὅσον Σοὶ εἶνε δυνατόν. Οὐδέποτε θὰ ἐντραπήῃς, διότι δὲν ἔπαιξες τὰ χαρτῖα.

65.

Ἐν ταῖς πρὸς τὰς γυναῖκας σχέσεσί Σου μὴ κατέρχεσαι Σὺ πρὸς αὐτάς, ἀλλὰ μάλλον ἐπιζητῇ νὰ τὰς ἀνυψώσῃς εἰς τὴν κοινωνικὴν Σου θέσιν. Μὴ ἀποτείνῃς πρὸς αὐτάς ἀνουςίους κολακευτικούς λόγους, ἀλλὰ ἐπιδείκνυε μικράς τινας περιποιήσεις, τὰς ὁποίας παραμελεῖς πρὸς τοὺς ἄνδρας. Μὴ φαίνεσαι ὅτι προτιμᾷς μίαν καὶ μόνην.

66.

Νὰ μὴ ἦσαι προπετὴς καὶ ἀκόλαστος περὶ τοὺς λόγους. Κατηγορίας ἢ σκώμματα δὲν πρέπει νὰ ἐκφέρῃς περὶ τινος προσώπου ἐπὶ παρουσίᾳ ἄλλων ἀνθρώπων. Διότι καὶ ἐν ἡ περιπτώσει οὗτοι συμφωνοῦσι πρὸς Σέ, πάλιν ἔσο βέβαιος ὅτι θὰ μεταδώσωσι τοὺς λόγους Σου εἰς τὸν κατηγορηθέντα.

67.

Μάνθανε νὰ ὁμιλῇς, ἀλλὰ πρὸ πάντων μάνθανε νὰ ἀκούῃς. Τὴν γλῶσσάν Σου προσπάθει νὰ ὁμιλῇς ἄνευ ξενισμῶν καὶ ἀπηλλαγμένην σολοικισμῶν. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ στοιχειωδὲστᾶτη μόρφωσις.

68.

Ἐργάζου πρὸς καλλιέργειαν καὶ διίδδουσι τῆς μητρικῆς Σου γλώσσης. Μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν Σου ὁμιλεῖ μόνον ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς πατρίδος Σου, διότι πᾶν ὅ,τι αὐτὴ δὲν ἔχει καὶ ἄλλαι γλῶσσαι τὸ ἔχουσιν, αὐτὸ ἔσο βέβαιος ὅτι εἶνε ἕξενον πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους Σου.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ο ΤΗΛΕΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Τῇ βοηθείᾳ τῆς μυστηριώδους δυνάμεως τῆς φύσεως, τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν ἤλεκτρισμόν, πολλὰ πράγματα κατέστησαν ἡμῖν δυνατόν, τὸ πρότερον ὑπὸ ἐπιφανῶν φυσικομαθηματικῶν θεωρηθέντα ὡς ὑπερφυσικά καὶ ἀδύνατα. Οὕτω λοιπὸν πρό τινος ἐκ τῆς πληθώρας τῶν νέων ἐφευρέσεων ἀνέδυσσε καὶ ἔλαβε ζωὴν ἐκτὸς τοῦ τηλεφώνου καὶ ὁ λεγόμενος τηλεφωτογράφος, δηλαδὴ ἡ μηχανὴ ἐκείνη, δι' ἧς δύναται τις διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ σύρματος νὰ φωτογραφηθῇ ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως. Ὁ τηλεφωτογράφος σκοπὸν ἔχει νὰ παράσχῃ εἰς τὸν ὀφθαλμόν ὅ,τι παρέχει εἰς τὸ οὖς τὸ τηλεφώνον. Ἀλλὰ μὴ νομίση τις, ὅτι τοῦτο λέγοντες ἐννοοῦμεν τὸ τηλεσκοπίον, πλανᾶται δ' ὅστις ἰσχυρισθῇ ὅτι πρὸς τοῦτο ἐξαρκεῖ τὸ ἐν λόγῳ ἐργαλεῖον, διότι διὰ τοῦ τηλεσκοπίου δὲν δύναται τις νὰ ἰδῇ τί κεῖται ὀπίσθεν μιᾶς γωνίας, ἢ νὰ διαπεράσῃ διὰ τοῦ βλέμματός παχὺν καὶ ἀδια-

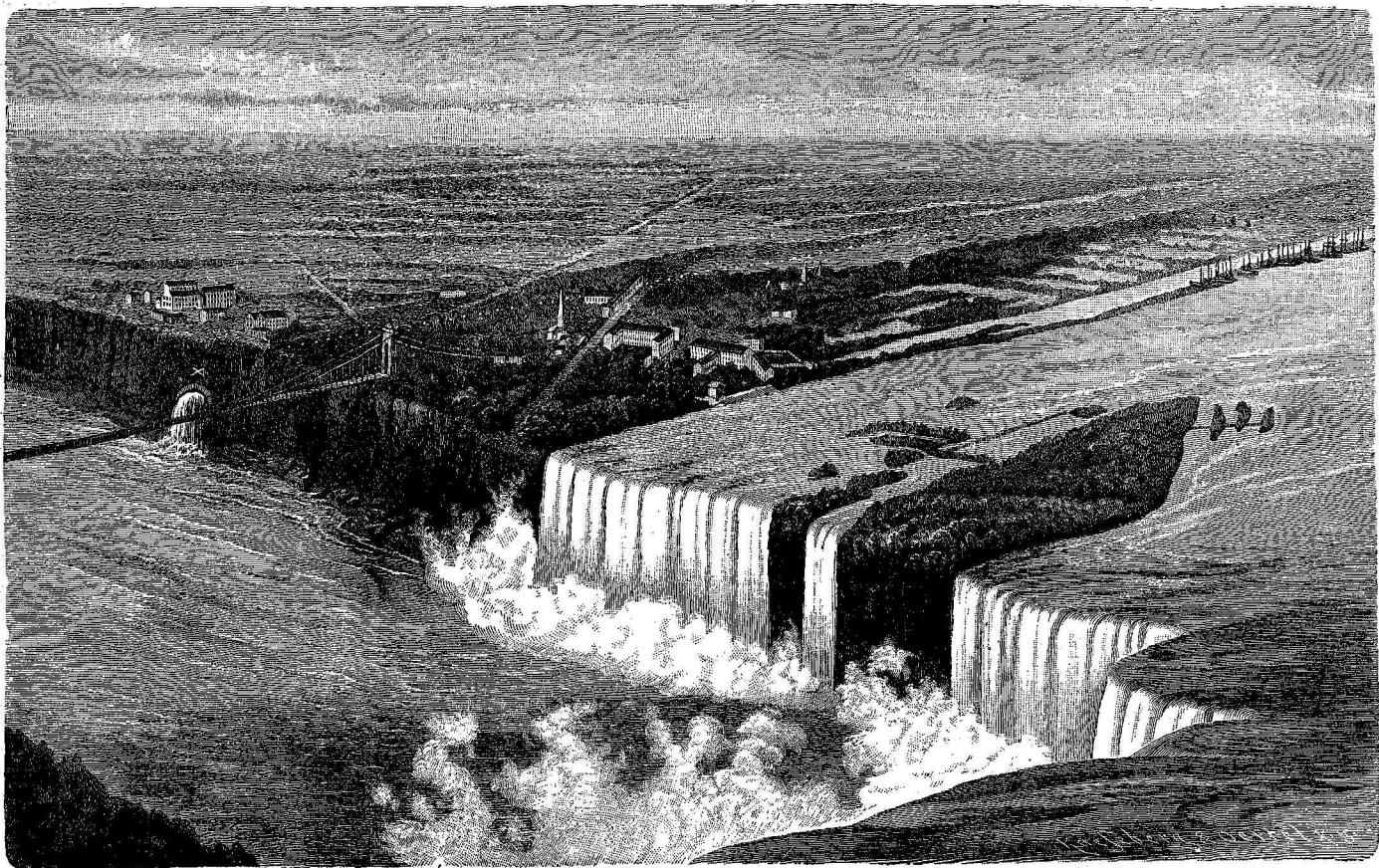
φανῇ τοῖχον, πάντα ταῦτα ὅμως εἰς τὸν τηλεφωτογράφον εἶνε δυνατόν. Τῇ βοηθείᾳ τῆς καινοφανοῦς ταύτης συσκευῆς πᾶς ὁ βουλόμενος θὰ δύναται νὰ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησιν, οὐχὶ μόνον νὰ συνεννοῇται πρὸς τὸ πρόσωπον, μεθ' οὗ συνδιαλέγεται διὰ τοῦ τηλεφώνου, ἀλλὰ καὶ ἐν τινι παρακειμένῳ κατόπτρῳ νὰ βλέπῃ καὶ τὴν μορφήν αὐτοῦ καὶ τοὺς χαρακτῆρας, συγχρόνως δέ, ὅταν τὸ κρίνῃ εὐλογον καὶ σύμφερον πρὸς τοὺς σκοπούς του, θὰ δύναται ἐπίσης δι' ἰδιαιτέρων ἡλεκτρικῶν συρμάτων νὰ ἀντικατοπτρίξῃ τὸ ἰδίόν του πρόσωπον εἰς λίαν ἀπομακρυσμένας ἀποστάσεις. Καὶ νὰ μὲν δὲν ἀνταποκρίνεται ἀκόμη ὁ τηλεφωτογράφος πρὸς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φιλοκάλων ἡμῶν ἀναγνωστριῶν πρὸς πιστὴν ἀνταπόδοσιν ἐρασμίων καὶ χαριέντων προσώπων, ἀλλ' ὅπωςδὴποτε θεμελιούται ἐπὶ ὀρθῶν φυσικῶν νόμων καὶ μέχρι τοῦδε ἐπαρκεῖ εἰς τὰς μετριοτέρας ὁπωσοῦν ἀπαιτήσεις, ὑπο-

σχόμενος σὺν τῷ χρόνῳ νὰ τελειοποιηθῇ καὶ αὐτός, ὅπως ἐτελειοποιήθησαν τόσαι καὶ τόσαι ἄλλαι εὐεργετικαὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐφευρέσεις.

Ὁ τηλεφωτογράφος δὲν εἶνε ὅλως ἀρτιφανὴς ἐφεύρεσις.

Ἐν ἔτει 1840 τὰ ἀμερικανικὰ φύλλα εἶχον διαδόσει τὴν φήμην, ὅτι μηχανικός τις ἐν Βοστώνῃ, Carey ὀνομαζόμενος, εἶχε λάβει προνόμιον καὶ γέρας διὰ μίαν του ἐφεύρεσιν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο περὶ μεταφορᾶς ἀπὸ ἐνὸς μέρους εἰς ἄλλο οὐχὶ δαγήσεων ἤχου, ἀλλὰ κυμάνσεων φωτεινῶν. Ἡ εἰδησις αὕτη ἔσχε τὴν τύχην τῶν πολλῶν ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην μετοχτευομένων φημῶν περὶ νέων ἀνακαλύψεων καὶ ἐκίνησε τῶν πάντων οὐχὶ τὴν προσοχήν, ἀλλὰ μᾶλλον

φανεῖας του πίπτον φῶς. Ὅπως καταστήσῃ ὁ Carey ὠφέλιμον εἰς τοὺς σκοποὺς του τὴν ιδιότητα ταύτην τοῦ σεληνίου, κατεσκεύασε κάτοπτρα, ἀποτελούμενα ἐκ μικρῶν τεμαχίων σεληνίου, καὶ ταῦτα συνήνωσε πρὸς ἄλληλα δι' ἡλεκτρικῶν ρευμάτων, οὕτως ὥστε ἀνά πᾶν σημεῖον μετεβιβάζετο ἡ ἡλεκτρικὴ κατάστασις τοῦ ἐνὸς κατόπτρου εἰς τὸ ἕτερον. Ὅταν λοιπὸν ἡ εἰκὼν ἀντικειμένου τινὸς ἐκατοπτρίζετο εἰς τὸν ἓνα καθρέπτην, τὴν ἐβλεπέ τις ἐν ἀντανάκλασει καὶ εἰς τὸν ἕτερον, τὸν μακρὰν εὐρίσκόμενον. Ἡδυνάτο τις δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου τούτου καθρέπτου ν' ἀποτυπώσῃ τὴν εἰκόνα, ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του ἔθετε τεμάχιον χάρτου, χημικῶς προπαρασκευασμένου. Ὅπως δὲ ποτε ἡ

Ο ΝΙΑΓΑΡΑΣ ΘΕΡΑΠΩΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

τὸ δύσπιστον μεῖδιμα καὶ τὴν εἰρωνείαν, καίτοι πρὸ τετραετίας ἀκόμη τὸ ἴδιον εἶχε συμβῇ καὶ μὲ τὴν πρώτην εἰδησιν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Bell ἐφευρέσεως τοῦ τηλεφώνου, χαρακτηρισθείσης τότε ὡς ἀγυρτείας ἀμερικανικῆς. Μετὰ πάροδον ὀλίγων μηνῶν ἐθεωρήθη ἡ νέα ἐφεύρεσις μᾶλλον ἀξία πίστεως, ἐπεὶ δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐφευρέθη τὸ φωτόφωνον τοῦ Bell, δι' οὗ τῇ μεσολαβήσει φωτεινῶν ἀκτίνων μετοχτετεύοντο ἡχητικαὶ δονήσεις.

Ὁ πρῶτος τηλεφωτογράφος κατεσκευάσθη τῇ βοηθείᾳ τοῦ σεληνίου, σπανίου καὶ ἀργυροχρόου μετάλλου, τὸ ὁποῖον κέχτηται τὴν ἀξιοσημείωτον ιδιότητα τοῦ νὰ ᾔνῃ λίαν εὐαίσθητον ἀπέναντι τοῦ φωτός καὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Τὸ ἀξιοπεριεργον τῆς εὐαίσθησias ταύτης τοῦ σεληνίου ἐγκτεται εἰς τὸ ὅτι ἐὰν πίπτωσιν ἐπ' αὐτοῦ ποικίλαι φωτειναὶ ἀκτίνες, ἡλεκτρίζεται καὶ αὐτὸ ποικιλοτρόπως, καὶ ἡλεκτρίζομενον ποικιλοτρόπως ἀντανάκλαξ ἄλιν κατὰ διαφόρους τρόπους τὸ ἐπὶ τῆς ἐπι-

σσκευῇ τοῦ Carey ἦτο ἀκόμη ἀτελής καὶ προσέκοπτον τὰ πειράματα κατὰ μεγάλων δυσχερειῶν ἕνεκα τῆς χρήσεως πολλῶν ἡλεκτρικῶν συρμάτων. Πολὺ εὐφύστερον καὶ πρακτικώτερον εἶνε κατεσκευασμένος ὁ τηλεφωτογράφος τοῦ ἐν Βερολίῳ μηχανικοῦ Π. Νίπκωβ, εἰς ὃν αἱ εἰκόνες μετοχτετεύονται διὰ τηλεφώνου καὶ τὸ σελήνιον ἀντικατέστησεν εἰδός τι μικροφώνου, λίαν ἰδιορρύθμου κατασκευῆς.

Ἡ συσκευὴ τοῦ Νίπκωβ συνίσταται κυρίως ἐκ δύο ταχέως καὶ κανονικῶς ὑπὸ ἡλεκτρικῆς μηχανῆς περιστρεφόμενων πλακῶν, ὧν ἡ μὲν κεῖται εἰς τὸν ἓνα σταθμὸν, ἡ δὲ εἰς τὸν ἕτερον, ὅπου καὶ λήγει τὸ τηλεφωνικὸν σύρμα, καὶ αἵτινες μέχρι τινὸς δύνανται ν' ἀφίστανται λίαν ἀπ' ἀλλήλων. Ἐκατέρα τῶν πλακῶν τούτων φέρει ἀριθμὸν τινα ὀπῶν, ἐλικοειδῶς τεταγμένων. Ἐπὶ τῆς πρώτης πλακῆς ἀποτυπύεται διὰ τινος φακοῦ εἰκὼν ἀντικειμένου τινὸς ἢ προσώπου, αὕτη δὲ διὰ μέσου τῶν ὀπῶν τῆς ταχέως περι-

στρεφόμενης πλακὸς ἀποτυπώται πάλιν ὡς μωσαϊκὸν ἐπὶ τοῦ εὐκλειστοῦ πρὸς τὰς φωτεινὰς ἐντυπώσεις μικροφώνου, ὅπερ μετοχετεύει τὰς φωτεινὰς ταύτας ἀκτῖνας ὡς ἡλεκτρικὰς δονήσεις εἰς τὸ τηλέφωνον. Τοῦτο φέρει πλάκα λείαν καὶ δονητικὴν, ἥτις φωτιζομένη ἀντανάκῃ τὸ φῶς τῆς ἐπὶ ἐτέρας πλακὸς κειμένης ὀπισθεν ἀμαυρᾷ ὅλῳ ἐν τῷ σκοτεινῷ θαλάμῳ. Ἐπὶ ταύτης γίνεται ὁρατὴ ἡ εἰκὼν καὶ δύ-

ναι τῇ ἀμέσῳς νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰ βλέμματα τοῦ βουλομένου, ἢ ἀφ' οὗ πρῶτον φωτογραφηθῇ.

Τοιαύτη, ὡς ἔγγιστα, εἶνε ἡ κατασκευὴ τοῦ περιέργου τούτου ἐφευρήματος, τὸ ὅποιον μετ' οὐ πολὺ δυνατόν νὰ τελειοποιηθῇ καὶ νὰ καταστῇ τὸ προσφιλέστερον εἰς τὰς εὐερεῖας καὶ φιλαρέσκους κυρίας κατόρθωμα τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης.

1. ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐξ ἀθηναϊκῆς φωτογραφίας (ἐν σελ. 161).

2. ΕΛΛΗΝΙΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ. Εἰκὼν ὑπὸ Ῥοβέρτ. Beyschlag (ἐν σελ. 165). Νέαν λαμπρὰν εἰκόνα τοῦ περιωμένου καλλιτέχνου παραθέτομεν σήμερον τοῖς ἡμετέροις φίλοις, παριστῶσαν αὐτὴν κόρην ἑλληνίδα τῆς ἀρχαιότητος, ἱσταμένην μετὰ τῆς ὑδρίας τῆς παρὰ τὴν πηγὴν, ὁπότεν ἤντλησε τὸ ὕδωρ. Ἡ νεῆνις ἀναμφιβόλως ἀνήκει εἰς τὴν μέσην τάξιν τῆς ἀρχαίας κοινωνίας καὶ ἐν αὐτῇ βεβαίως, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, δὲν ὑπῆρχον μόνον καλλοναί, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες μὴ ἔχουσιν ἀξιώσεις νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, μήτε δυνάμεναι νὰ ὀνομασθῶσι περικαλλεῖς, ἀλλ' ἡ τέχνη, ἡ φαντασία τοῦ ζωγράφου καὶ τοῦ γλύπτου δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ τὸν κόσμον τῆς ἀρχαιότητος ὑπὸ τὸν αἰωνίως αἰθριὸν καὶ γελῶντα οὐρανὸν τῆς Ἀττικῆς ἄλλως, παρὰ περικοσμούμενον καὶ αὐτὸν ὑπὸ πάντων τῆς φύσεως τῶν χαρισμάτων. Καὶ τοιαύτην, τύπον ἀμώμητον ἑλληνικοῦ κάλλους, παριστάνει ἡμῖν τὴν πρόγονον ἡμῶν ὁ εὐφυὴς καὶ δεξιὸς καλλιτέχνης.

3. Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΥΘΟΣ. Εἰκὼν ὑπὸ Ἀδολφου Μύλλερ (ἐν σελ. 169). — Τὸ μικρὸν τοῦτο ζῶον ἀνήκει εἰς τὴν οἰογένειαν τῶν τρωκτικῶν καὶ ἔχει πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ περίεργά του ἰδιώματα καὶ τὴν ληθαργίαν, εἰς ἣν διαρκούντος τοῦ χειμῶνος περιπίπτει. Ὁ χώρος ἐνταῦθα δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐξετάσωμεν τὰ καθ' ἑκάστα τοῦ βίου τοῦ ζώου τούτου, παρατηροῦμεν ὅμως μόνον, ὅτι αἰτία τῆς νάρκωσης τοῦ κατὰ τὸν χειμῶνα δὲν εἶνε ἡ ἔλλειψις τῆς τροφῆς, ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς νυκτερίδας, ἀλλ' ἡ ὑπερβολικὴ ἔντασις τοῦ νευρικοῦ τοῦ συστήματος κατὰ τὴν ἐγρήγορσιν, μετ' ἣν ὁ ὁργανισμὸς τοῦ βυθίζεται εἰς λήθαργον, ὅπως ἀναπληρώσῃ τὰς δαπανηθείσας δυνάμεις καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀρμονίαν ἐν ταῖς σωματικαῖς του λειτουργίαις.

Πολλὰ πειράματα ἐγένοντο πρὸς ἔρευναν, καὶ διακρίνησιν τοῦ ζητήματος περὶ τῆς χειμερινῆς νάρκης τῶν ζώων τούτων, ὁ δὲ χημικὸς Regnault ἀπέδειξε, ὅτι ταῦτα ἐν τῇ ληθαργίᾳ τῶν πρὸς ἀναπνοὴν ἔχουσιν ἀνάγκην μόνον τοῦ τριακοστοῦ πολλοστημορίου τοῦ ὀξυγόνου, ὅπερ ἀναπνέουσιν ἐν τῇ ἐγρηγόρσει, ἀπέδειξε δὲ πρὸς τούτοις ὅτι ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματός των εἶνε κατὰ 4° R. ταπεινότερα τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαιράς.

Ἡ νάρκη αὕτη εἶνε μέση τις κατάστασις μετὰ ζῳῆς

καὶ θανάτου, ἢ, βέλτιον εἰπεῖν, μετὰ ζῳῆς καὶ θανάτου, διότι τὸ κατάψυχρον σῶμα διατελεῖ ἐν πραγματικῇ νεκροφανεῖᾳ, οὐδὲν προδίδον σημεῖον ζωῆς καὶ κινήσεως. Τὰ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει θανατούμενα ζῷα μένουσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς θέσιν· οὐδὲν μεταβάλλεται εἰς τὰ νεκροφανῆ ταῦτα πλάσματα, καὶ μετὰ θάνατον δὲ τὰ πτώματά των παραμένουσιν ἡμῖν ἄλυτον ἀνιγμῶς, διότι στεροῦνται τοῦ νεκρικοῦ τετάνου. Ἐτερον δὲ περίεργον φαινόμενον τῶν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει θανατωθέντων τούτων ζώων εἶνε, ὅτι καὶ ἐγγὺς τοῦ πυρὸς τιθέμενα δὲν περιπίπτουσιν εἰς σήψιν, ἀλλ' ἀποξηραίνονται καὶ μεταβάλλονται εἰς μουμίας, χωρὶς ν' ἀναδίδωσιν ἐπαισθητὴν ὀσμὴν.

4. Ο ΝΙΑΓΑΡΑΣ ΘΕΡΑΠΩΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ (ἐν σελ. 172). Ἐν Ἀμερικῇ δὲν ὑπάρχει ἔλλειψις ἀνθρώπων ἐπιχειρηματικῶν, οἱ ὅποιοι γεφυροῦσι φοβεράς ἀβύσσους, διατρύψουσιν ὀλοκλήρους σειρὰς ὁρέων, χαλιναγωγοῦσιν ἀγρίους καταρράκτας καὶ καθιστῶσιν αὐτοὺς χρησίμους εἰς ἐπικερδεῖς ἐπιχειρήσεις. Οὕτως οἱ περιβόητοι καταρράκται τοῦ ἀγ. Ἀντωνίου παρὰ τὴν Μινεάπολιν παρέχουσι τὴν δυνάμιν των, ὑπολογιζομένην ἴσην πρὸς 12,000 ἵππους, εἰς πολυπληθεῖς βιομηχανικὰ ἐργοστάσια κείμενα ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς εἰρημένης πόλεως.

Ποικιλώταται ἦσαν αἱ προτάσεις περὶ τοῦ ὁποῖα τις θὰ ἦτο ἡ χρησιμωτέρα ἐκμετάλλευσις τῆς δυνάμεως τῶν καταρράκτων τοῦ Νιαγάρα, πολλὰ δ' ἐξ αὐτῶν ἦσαν οὐκ ὀλίγον ἀλλόκοτοι, ὡς ἐκείνη π. χ. καθ' ἣν ἠθέλησέ τις διὰ τοῦ ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν καταρράκτων ἡλεκτρισμοῦ νὰ φωταγωγῇ καθ' ἑκάστην ἐσπέραν τὴν πολλὰ μίλια ἀπέχουσαν Νέαν Ὑόρκην.

Τοῦτο οὔτε δυνατόν οὔτε εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἐπειδὴ τὰ ἀπαιτούμενα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἰκοδομήματα ἠθέλον καταστρέφει ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ θεάματος, τὴν ὁποίαν παρέχουσιν οἱ καταρράκται τοῦ Νιαγάρα.

Ἀλλ' εὐτυχῶς τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ κατ' ἄλλον τρόπον. Οὐχὶ ὁ καταρράκτης, ἀλλ' αὐτὰ τὰ βεῖθρα τοῦ Νιαγάρα πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν, τοῦτο δὲ θὰ γίνῃ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Μέρος τι τῶν ὑδάτων θὰ ὀδηγῇται εἰς ὑποχθόνιον καὶ κατωφερῆ ὁχετόν, ἀρχόμενον μακρὰν τῶν καταρράκτων καὶ ἐκβάλλοντα κάτωθεν αὐτῶν (ἐκεῖ ὅπου ἐν τῇ εἰκόνι τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ). Οὕτω δὲ οὐδόλως θὰ παρεβλάπτετο τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἐπιβλητικοῦ θεάματος.